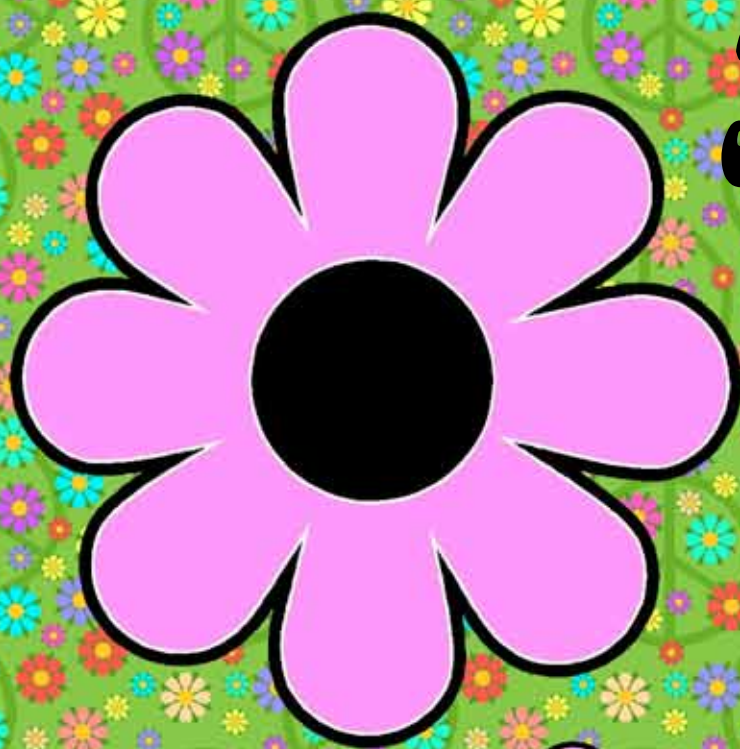

Kukka- Kukka

**Kuka Vesa
oikein on?**

**Kukat. Kuinka
niillä saadaan
(anteeksi)?**

**Ja keitä
infolaiset
oikein ovat?**

Sisällysluettelo

Pääkkäri

Otaniemen asumisen aakkoset

Infolaiset, keita ne on?

Experiences in Finland

Sitsit

Puutarhurin unelma

Kukkakauppiaiden suusta

Kuka ihmeen Vesa Kantola?

3

4

6

8

10

11

12

14

TTER TARJOAA:

Hulluille hilloa!

TTER tukee hankkeita, jotka tavoittelevat tähtiä, saavat muut innostumaan mukaan, kuuluvat ja näkyvät. Löytyykö koko Aalto-yhteisön paras idea juuri sinun kaveriporukastasi?

Kevään 2012 hakukierrosten DL:t
I kierros 29.1. klo 23.59
II kierros 1.4. klo 23.59

UUTTA! Jatkuvasti auki oleva kevennetty haku toukokuun loppuun asti! Katso lisätiedot nettisivuilta.

Lisätietoja: tter.ayy.fi

Pääkkäri

Tähän numeroon päättyy kolmivuotinen urakkani pitää kiltalehteä pystyssä. Väite kuulostaa pahemmalta kuin mitä se tarkoittaa, mutta ollessani ensin vuoden taittajana ja sen jälkeen kaksi päätoimittajana, on Kukka taistellut jatkuvaa kuihtumista vastaan. Vuotta 2009 varten vaalikokous ei saanut yhtäkään päätoimittajaehdokasta, vuonna 2010 taittajien vaihtuvuus johti siihen, että vain kaksi neljästä lehdestä saatiin painoon saakka. Näiden huolien lisäksi materiaalia ja kirjoittajia on saanut metsästää kissojen ja koirien kanssa, eikä kiltalaisilta ole saanut palautetta lehdestä kuin henkilökohtaisella ahdistelulla.

Kukan koko olemassaolo ollut välillä vaakalaudalla. En tiedä mitä olisi tapahtunut jos Svante ja Johannes eivät olisi tarttuneet vuoden 2009 päätoimittajaurakkaan. Joka kerta kun Kukkakokous on jäänyt ilman osallistujia eikä kirjoittajia ole saatu, olen nostanut ääneen kysymyksen: kiinnostaako ketään Kukka itsessään pelkän itsestään selvän kiltainstituution ulkopuolella? Kiinnostaako printti enää ketään, jos puolet painoksesta menee paperinkeräykseen? Voisiko Kukka olla yleisöblogi, joka keräisi keskustelua ja materiaalia paremmin?

Tämä ei kuitenkaan ole "pitäkää tunkkinne" -kirjoitus. Kukan olemassaolo on ollut minulle henkilökohtaisesti tärkeää, eikä yksikään Kukkaan käytetty hetki ole mennyt hukkaan. Lämpimimpiin phuksimuistoihini kuuluu lumikasan päällä poseeraaminen tammikuun pakkasissa Madventures-Kukan kantta varten. Kukkarastin pitäminen Unskin pitkällä oli joka kerta hauskaa ja saimme syksyllä 2010 Sitsi-Kukalle juhllaisen julkistuksen saman syksyn Höpöhöpösitseillä. Kirjoituksia on (melkein) aina tullut ja lehti on (ennen pitkää) mennyt painoon. Joku saattanut lehteä lukeakin, ja jokainen ohimennen annettu kommentti uusimmasta lehdestä on ollut onnistumisen hetki.

Mutta suurin ilon aiheeni on, että Kukan tulevaisuus ei ole koskaan näyttänyt paremmalta. Päätoimittajan paikka hallituksessa mediasisällön ja -näkyvyyden vastuunkantajana on vakiintunut, motivoituneita taittajia on kaksin kappalein ja toimittajiksi ilmoittautui iso osa killan aktiiveista. En aina uskonut, mutta toivoin aina voivani luovuttaa päätoimittajan tehtävät tällaisessa tilanteessa. Kiitos koko killalle, että näin kävi.

Otto Hannula

Otto Hannula, päätoimittaja

Otaniemen asumisen aakkoset

Tervehdys niin uusille kuin vanhoille infolaisille. Monille teille muutto on varmastikin tuttu juttu, olipa sitten kyseessä perheen yhteinen talonvaihto Punkaharjun kylillä tai ensimmäinen oma asunto Otaniemen hyvinvointialueella.

Muutto vaikuttaa usein moniin asioihin. Varsinkin useilla phukseilla on edessään ensimmäiset askeleet kohti itsenäistä elämää, ja Otaniemen turvallinen kyläyhteisö voikin olla hyvä ratkaisu hiljaiseloa kammoksuvalle. Jo muutaman muuton kokeneena ja Otaniemen asumisriennosta paria kokemusta viisaampana haluankin jakaa teille muutaman asian, jotka liittyvän tässä yhteisessä kylässä asumiseen.

A Asunto. Se on aika välttämätön jos haluaa nukkua yönsä samassa paikassa mahdollisesti peräjälkeen. Toisaalta väliaikainen majoittuminen luonnistuu ihan hyvin myös jonkun vanhemman opiskelijan sohvalla tai esimerkiksi JMT 1:n aulassa. Jälkimmäistä en tosin voi suositella kovinkaan lämpimästi.

B Bileet. Niitä on tosi paljon. Siis paljon. Mene silloin kun huvittaa, sillä aina joku juhlii jossakin.

C C-matikka. Ihanat luennot ja laskarit tuppaa usein olemaan aamuisin, joten Otaniemessä asuminen helpottaa suuresti tätä dilemmaa. Sinulla on varsin todennäköinen mahdollisuus jopa päästä sinne luennoille!

D Diipadaapa. (Lue: Pieni välikevennys)

E Ex Tempore. Oma muuttoni kylään oli seurausta yhdestä hulvattomasta ideasta eräänä iltana, jolloin skumppa virtasi ja tanssilattialla viihtyi useammankin tunnin. Otaniemessä ex tempore-touhuja voi tehdä muutenkin, kun kavereita on niin paljon lähekkäin. Nimim. Ikuisesti muistan erään kauhuelokuvaillen...

F Fahmad Ali Hakim. Nimi kuvitteellinen mutta hyvin samankaltainen kuin ne nimet ainakin viidelle eri ihmisille samaan osoitteeseen tullessa posteissa. Asunnossamme asui postinjakajan mielestä kahden ihmisen sijaan seitsemän ihmistä.

G Grilli. Otaniemessäkin grillataan! Parvekkeellakin grillataan! Ja Alvarin aukio on oikein hyvä tähän aurinkoisella säällä. Ja wlankin toimii!

H Huone. Se on kaiken a ja o. Harmi vaan, että huoneita on todella eri tasoisia. Pienillä jutuilla omasta sopesta saa aika mukavan, jos vaan jaksaa vähäsen panostaa. Hanki taulu/juliste ja tuo omat lempikamat mukasi, niin ei katossa roikkuva painokoukkukaan enää häiritse.

I Itsenäisyys. Otaniemi on harvinainen pieni alue, sillä siellä on ihan älytön määrä omatoimista, itsenäistä ohjelmaa. Kannattaa tutustua, jotkut jutut saattavat yllättää.

J JMT. Etenkin infolaisten suuresti suosima asumistie. Jos satut asumaan vielä talossa numero 11, ovat tutut naamat taattuina.

K Koulu. Se on lähellä. Joskus se näkyy jopa ikkunasta. Viikonloppuna kannattaa vetää verhot eteen ja leikkiä ettei sitä ole (ainakaan sillon heti aamulla).

L Luonto. Otaniemessä on oikeasti tosi nättiä. Kannattaa muistaa välillä pysähtyä nauttimaan merinäkömystä ja upeista lenkkeilypoluista.

M Meteli. Sitä tehdään itse ja niin tekee naapuritkin. Soluhuoneissa asuville suositellaan korvatulppia. Ja ei hätää, meluun tottuu pikku hiljaa ja lopulta Smökin bassoäänät muistuttavat hyvin pitkälti tuutulaulua.

N Naapuri. Niitä on moneksi. Suurin osa nuoria, mutta yllättäviäkin tapauksia saattaa löytyä esimerkiksi perheasunnoista.

O Otaantumisen. Nuoremmat, varokaa tätä. Ja vanhemmat, kyllä se on ihan ok jos Otaniemessä viihtyy tosi hyvin ja viettää siellä suurimman osan päivästä, mutta muistetaan silti välillä käydä jossain muualla. Ihan vain senkin takia, että muistetaan tyttöjen olemassaolo. (Niitä on oikeasti enemmän, kun mitä Otaniemi antaa ymmärtää.)

P Pesutupa. Kovimman opiskelijastatuksen saavuttaneet jopa pesivät pyykkinsä Otaniemessä. Itselleni ei edes selvinnyt missä oma pesutupani oli. Jos sinulla on oma pyykinpesukone, olet onnekas. Jos vanhempasi suostuvat pesemään pyykkisi, olet lottovoittaja.

Q Quotes. Tsekkaa tää: <http://www.unnecessaryquotes.com/>. Hulvaton.

R Ruoka. Jos haluaa päästä helpolla, opiskelijaruokaloissa pystyy syömään melkein kaikki ateriansa. Kauppakin on lähellä jos ei vaadi ostoksiltaan kovin paljoa. Onneksi lähellä on myös Tapiolan keskusta. Villeimmille ja uskaliaimmille paljastan vinkin: Otaniemessä on himona luonnonantimia. Nokkoset testattu!

S Säästäminen. Otaniemessä asuminen on edullista. Jos kaikki rahat ei mene sitseillä ja suunnistuksissa rieksumiseen, sitä voi jäädä johonkin pikkukivaankin vielä.

T Täffä. Miksi se on niin ruma? Huhujen mukaan siellä on menty jopa naimisiin.

U Ulkoilu. Ihan vaan sen nätin luonnon takia. Ja koska kaikki on niin paljon tietokoneilla.

V Vara-avain. Jos saat sellaisen, anna se jollekin kaverille. Näin ei tarvitse soitella huoltofirmalle aamuviideltä omaa sänkyä mielessä haikaillen.

W Wappu. Se on ihan erilainen kun on koko ajan Otaniemessä. Omassa kämpässä voi pitää brunssin, etkot, bileet, jatkot, jatkot tai ihan mitä vaan. Ja naapurit ei voi valittaa, sillä ne tahtoo mukaan!

X Xaivartelu. Toivottavasti tää juttu ei oo liian saivartelua.

Y Ystävät. Se mikä täällä on uniikkia, on ystävien läsnäolo. Luultavasti et tule koskaan asumaan niin lähellä montaa ystävääsi kuin Otaniemessä asuessasi. Sitä kannattaa arvostaa ja hyödyntää. Soita, mene käymään ja nauti.

Z Zumba. Elämä niemessä saattaa tuntua ajoittain zumbalta – jatkuvasti kaikkea uutta, koko ajan tekemistä ja menemisiä. Kun osallistuu zumbaamiseen oman kuntotasonsa mukaisesti, jää lopuksi hyvä mieli ja varmasti pari uutta kamuakin.

Å Åbo. Ihan vaan sen takia kun se on oikein kiva kaupunki. Suosittelen kaikille tutustumaan.

Ä Ähky. Ruokaähky, Infoähky, tietoähky, bileähky... kaikki on mahdollista. Infoähky on kuitenkin se kivoin koska se yhdistää noi kaikki edelliset.

Ö Örvellys. Biletä, mutta älä örvellä. Siitä tulee paha mieli ja paha olo.

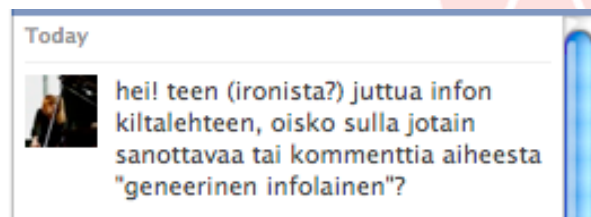

Infolaiset, keitä ne on?

*"Sä näytitkin ihan infolaiselta",
"Arvasin et oot infolta", "No niinpä
tietenkin".*

*Infolais-identiteettiin perinteisesti
kuuluvat lasiveistokset, macit,
yli-aktiivisuus ja post it -laput.
Mutu(muta?)puheiden sijaan
kaipaamme kuitenkin rautaista faktaa
siitä, mitä ne muut meistä oikein
ajattelevat. Olisiko tarvetta info-
brändityöryhmälle?*

*Ja mistä ne tunnistaa meidät? Vietin
yön Facebookissa tutkien asiaa.*

**Ulkonäkö – "ja infolla ei tietenkään
opiskele miehiä"**

Se, että infolaiset ovat tyttöjä oli aika monelle vastaajalle itsestään selvää. Mutta meitähän piti olla puolet ja puolet? Miksi toiset teekkarit näkee infolaisissa vain tyttöjä? Onko infotyöt infopoikia aktiivisempia vai johtuuko väärä käsitys sukupuolestamme siitä, että suurin osa muista teekkareista on poikia ja ehkä kiinnittää huomiota vain tyttöihin? Onhan "söpö infolaistyttö" käsitteenä tuttu ylioppilaslehti Aionkin sivuilta.

*"Sitten kun vähän miettii niin oon nähnyt myös
miespuolisia infolaisia!"*

Infolaisten ulkonäkö ylipäänsä herätti vastaajissa tunteita. Me infolaiset käytämme haastateltujen mukaan villavaatteita, hiusmuotoilua ja olemme ilmeisesti muutenkin "oikean ihmisen näköisiä". Info on Otaniemen hippilinja: pukeudumme rennon tyylikkäästi, siis hyvin muttemme kuitenkaan pönöttävästi.

"100% infolaisista käyttää hiustuotteita"

**Java – "puhuu koodaamisesta sen
oon huomannu"**

Iloinen tosiasia on, että meitä pidetään koodaajina. Meillä on koko ajan koodin dediksiä, näemme unia koodaamisesta ja puhumme koodaamisesta.

**"vasemmalle
kääntynyt, sosiaalinen
piilonörtti, joka erottuu
pukeutumisellaan
harmaasta massasta."**

Positiivista kyllä, meidät nähdään paitsi hyväksi, myös monipuolisiksi koodaajiksi. Infolaiset nimittäin ovat javaneroja ja facebookinsinöörejä, jotka tekevät maailmasta paremman paikan Flash-animaatioilla. Vieläkin mukavammaksi maineemme tekee se, että "parannamme maailmaa", olemme siis paitsi fiksuja, myös jaloja.

*"en oo ikinä tavannu enempiä koodaavaa ihmistä
kuin infolaiset ?!!"*

Koodaamisen ja humanististen opintojen kääntöpuolena meidät nähdään varsin ei-tekniisinä teekkareina. Muiden kanssa jutellessaan infolaiset lällättelevät kaikista eniten sillä, että meidänhän ei tarvitse opiskella fysiikkaa. Kova tiede on meillä korvattu filosofian ja sosiologian kaltaisella "höpöhöpöllä". Infolaiset mielletäänkin siis sekä huippukoodaajiksi että Otaniemen itseoikeutetuiksi hippihumanisteiksi.

*"geneerinen infolainen on infolla koska ei halua olla
TIK-nörtti tai tutamulkku"*

Omaan kivaamme luokiteltiin myös oma kiva kiltahuoneemme. Eräs haastateltu kommentoi, että olemme "pesiäytyneet kiltiksellemme", ja tämä itse asiassa onkin huomattava ero muihin teekkareihin verrattuna. Me pidämme konsertteja kiltiksellämme, katsomme Justin Bieberiä kiltiksellämme, syömme lounasta kiltiksellämme, pelaamme kiltiksellämme, opiskelemme ja teemme töitä kiltiksellämme, jätämme läppärimme kiltiksellemme sekä nukumme kiltiksellämme. Seis, korjaan, siis emme tietenkään nuku kiltiksellämme. Jotain erityistä OLO-huoneessamme kuitenkin on, ehkä sen tekee kiltiksen hyvä sijainti ja varustelu suhteutettuna pienehköön jäsenmääräämme. Sillä meillä todella jokainen on kiltikselle enemmän kuin tervetullut. Tuntuu siis hyvältä olla infolainen.

Jutun sitaattit ovat suoraan muiden kiltujen edustajien haastatteluista.

**Sosiaalisia – "puhuu kenen kanssa
vaan missä vaan, mistä vaan"**

On aika imartelevaa kuulla, että meitä pidetään sosiaalisina. Oletko koskaan tavannut epämukavaa infolaista? Itsehän en nimittäin ole. Ja vaikka olisinkin, en sanoisi sitä tässä. Infolaisilla on ylisosiaalinen maine, vipellämme kaikkialla, täytämme Teekkarispeksin ja kaikki halloped-paikat. Mutta onko tämäkään ennakkoluulo täysin oikeutettu? Jos infolaisistakin vain ne kaikkien aktiivisimmat ja eniten muihin tutustuvat ovat niitä, keihin muiden kiltujen edustajat törmäävät bileissä ja kiltujen välisissä touhuissa? Nää, enpä usko.

*"Te kuitenkin ootte ne Otaniemen "normaaleimmat"
tyypit, siis sellasella humanistitavalla että ette oo
kiinnostuneita mistään fysiikan opiskelusta sun
muusta"*

**Omat jutut – "niillä on ihan omaa
kivaa, kun on pieni ja vähän erikoinen
kilta"**

Sosiaalisuutemme eräänlaisena kääntöpuolena meitä pidetään kuitenkin hieman sisäpiirimäisenä kiltana. Athene näkyy ja kuuluu. Usein ihmiset kuitenkin lakkaavat olemasta mukavia alkaessaan olla täynnä itseään. Miten siis pitää kivaa keskenään mutta ottaa silti myös muut mukaan? Miten säilyttää hyvä yhteishenki ja viettää samalla aikaa pääporukan ulkopuolellakin?

**"älä sitten laita
välttämättä mun nimellä
näitä kommentteja!!"**

Ilmi Salminen

Experiences in Finland

Arrival:

31st August: I arrive to Vantaa, I walk 10 minutes and go out on the street. It isn't so cold, actually. I think: How the fuck do I get to Pasila? I ask a Finn-looking guy and he answers in a Shakespeare style English. I am really pleased. The ticket costs 6€, really expensive. After 30 minutes I arrive to a Zaragozan friend's place. There we have a pizza for dinner at 8, it is really more like an afternoon snack, and we start to drink beer while he tells me his first impressions about this country. He has been here since a week ago. We go to the residence's roof and we meet people from all around Europe and some American guys.

I ask a Finn-looking guy and he answers in a Shakespeare style English. I am really pleased.

At 00.00 I am in rautatienatori, quite many people walking by the street, many lights, but I see everything a bit fuzzy, to be honest. We spend the rest of the night in Amarillo (which means yellow in Spanish). It's Wednesday.

Next morning, suffering from a considerable hangover, I get on my way from Pasila to the campus, god bless Reittipä. Anyway, just to be sure, I ask an old woman at the bus stop. She answers me that it's the correct way, that she's sorry about her English, but she's just finished an 8-hour work period during all night (it's 12 in the morning now) in the hospital and she is really tired. I am astonished. My parents hardly know how to say "hello".

Fully loaded with baggage,

suitcases and backpacks I wait patiently in the AYY queue to get the key, as everybody does. I hardly hear people murmuring and everyone enters and leaves in silence.

I walk towards my new home, this place is amazing, and there is nothing in Zaragoza comparable to this. I leave all my stuff at home and I go to Alepa to fill my pantry. After that, I check my computer, I have dinner, and I go to sleep. I'm excited, what awaits for me tomorrow?

Brunch:

We get invited to a brunch on Saturday morning, after the day of Athene's anniversary celebration. Our suspicions turn out to be true: brunch is the technical name of "if we've been partying all night long, why just going home in the morning?"

Since it's my birthday, we stop by Alepa and buy a cake. The cashier cannot hide a smile when she sees that someone finally buys THE only cake that had been in the supermarket since months ago.

When we arrive to Rantasauna, we find people eating, drinking and celebrating, and continuously more zombie-people keep arriving directly from the party that started the day before.

I just tell someone that it's my birthday, and 20 seconds later there are 30 Finns singing at the top of their lungs "Paljon Onnea". The party looks promising.

Each one of us fills a plate with different kinds of tempting food. We uncork a bottle of champagne.

We talk with various people, we chat about random stuff. We uncork the second bottle of champagne.

They are painting different things on people's faces. We ask immediately for getting the Athene logo painted on our faces. We feel really in. We uncork the third bottle of champagne.

We start listening that it's time to get into the sauna. It seems that someone with a delicate bottom has considered a good idea bringing a sofa into the sauna. We get in, and we certify it's a good idea. We meet Boris. We worship him.

"if we've been partying all night long, why just going home in the morning?"

As the tradition says (one of the first ones we learnt), after the sauna we run into the water. When we dive into the cold water, we feel that our body tries to change its sex. Before that happens, we get out and we run faster into the sauna again.

Several hours later, when the party seems to be over, we receive a proposal from a Finn who knows more about Spanish football than anyone of us will know ever, to go to a place named TNT. A place with that name can't be bad, so we instantly accept, and we discover that it's the abbreviation for a safe house where three kind Finns invite you to come inside and offer you beer and a chat.

Suddenly we realize that it's 7 in the evening and we have to continue the party somewhere else, but this day has changed our belief that the brunch is something invented by English hipsters. We realize that the less important thing is the party's name, when you get to know the Finns culture and lifestyle.

Otaniemi routine:

Fall asleep in the lectures, pay 2.50€ for a dish that could feed 4 people, have a party where people eat a whole pig, drunk people on the roof (naked, of course) that go from smökki to rantu, tuparit, go to Kamppi

and meet an old who talks to you during the 20 minutes of the whole trip, return home from Kamppi at 1.50 am and realize that you already know 70% of the people in the bus, ice skate in Helsinki center, talk in Spanish about how good looking is some Finnish girl and then realize that she understood everything, meet some unknown guy that talks to you in Spanish, leave the coat on a hanger without anyone stealing it, receive a key that opens a university room, 15 Finns changing from Finnish to English just because you are there, get invited to TNT, return at 6am walking from Kamppi because you've met a guy that calls himself a bastard but his name is Francisco, Salmiakki, Koskenminttu, Glögi, weekend in a summer cottage deep in the woods: sauna, lake, viina and breathing fresh air in the middle of the forest, feel half Finnish, explain to a Finn what is partitiivi, ablatiivi and look at his face, "moi, opiskelija": magic words everywhere, dream with a white cap that symbolizes the pride of being teekkari... and this has just started.

Peace and love

Joakin Asin,
Pedro Diaz,
Hugo Garcia

Sitsit

All the people I know had spoken me about sitsit made in the campus.

Perfect, I have my ticket, it cost me 2 hours queue. I'm feeling like in a concert of the Boss (probably the king of rock, not Nico?).

The day came, I dress and I go to the smökki, a kind of sacred temple in which they celebrate all the rites and customs of teekkari culture life, such as drinking himself to death and dance until the time of going to rantasauna (another temple of perdition).

Great, we are in the door smökki, I give my ticket, it is full, lot of familiar faces all waiting to know how this works. Someone plays the gong and the people calm and make us a presentation, basic survival in a sitsit vol. 1

To know;

Boy girl boy girl. Perfect, the problem is that, even in

Finland, we are in teekkarikylä so is more like men women men men men men ... :)

No problem, continue with the explanation;

-You must look first to the right then left and finally to the front and at the eyes if not ... You're fucked!

-When the gong sounds stop eating and drinking, going to speak. Untruth! is a excuse to sing something and drink!

-If the food you eat is cold means that it is a good sitsit, it must be cold as ice to make this all right.

With this hints you can begin, let the tables and sat down. Lucky me! Boy-girl-boy-girl! Superb!

Begin presentations, very typical names, Riina, Teemu ... Pilar and Arturo for me (in Spain we called Pili to the people is called Pilar but here if we call them as in Spain... okei, you know what pili means :D)

And directly singing and drinking ... Wine, vodka, beer and long drink. All mix

People know the songs and they all sing and drink, without exception, this is wonderful, the people are super friendly, Pilar and Arturo explained all the habits and help us with the lyrics. I'm excited!

I'm drunk, now it is a sitsit! From here to rantasauna to continue with the after party.

Entering Rantsu, undress, sauna, run outside and get into the sea, cold, very cold, no pain! Sauna again, beer, dressing and dancing.

Teleport to next day. I want more sitsit! I don't know yet that the next would be the AA sitsit ... :)

With love,
Pedro Diaz

Puutarhurin unelma

Ilouutisia on ilmoilla pienille sisäisille hipeillemme, juurikin niille jotka pääsykokeessa myönsivät saavansa mielihyvää varpaiden upottamisesta multa. Oi se kusteus, se pehmeys. You know.

Ensi vuosi on varsin merkittävä pääkaupunkiseudulle Helsinki World Design Capital 2012 -ohjelman vuoksi, ja myös Aalto on lähtenyt reippaasti mukaan hankkeeseen. Sisäiset floristimme innostuvatkin erityisesti hankkeesta nimeltä **Aalto Garden Otaniemi**. Aalto-yliopiston ympäristötaiteen ja maisema-arkkitehtuurin koulutusohjelmat julkistivat alkusyksyllä opiskelijakilpailun, jonka tavoitteena oli ideoida Otaniemen kampuksen Ossinlammelle kampuspuutarha. Kilpailuun osallistumisesta ei kuitenkaan kannata enää haikailla, sillä toiseen vaiheeseen selvinneet kamppailevat tällä hetkellä pääpalkinnoista. Palkinnot ovat muuten aika suuret, minkä vuoksi onkin harmi ettei kilpailun mainostus ole ulottunut kiltahuoneellemme saakka.

Kilpailun päämäärä ei ole turhan vaatimaton: tavoitteena on luoda visuaalisesti korkeatasoinen kampuspuutarha-alue, joka vahvistaa Aalto-yliopiston yhteisöllisyyttä ja luo edellytykset laadukkaalle ja monipuoliselle oppimisympäristölle. Kyllä me

Athenelaiset tiedämme kukkien parantavan voiman, joten toivotaan että myös muut, piakkoin tänne saapuvat uudet kanssaopiskelijamme saavat niistä yhtä paljon iloa elämäänsä kuin me kiltahuoneemme kituvasta viherystävästä. Vaikka kampusalueemme on nyt jo suhteellisen vehreä ja ajoittain jopa ihan viehkeäkin, on pieni lisäpiristys oikein tervetullut. Mahtavaa olisi, jos koulumme insinöörit hoitaisivat puutarhan hoidon. Se, jos mikä, olisi varsinainen näky.

Puutarhaa ryhdytään rakentamaan jo ensi keväänä, joten toukokuun tenttiviikon lukupaikka (lue: auringonottoaika) on täten jo selvillä. Ehkei mene enää kauaa, niin Jämeräntaipaaleen katot alkavat saada suuren maailmaan tapan kattoviljelmää, joista opiskelijat noukkivat omat yrttinsä ja kasviksensa suoraan lautaselle. Ja yrteillä tarkoitan tässä tapauksessa jotakin muuta kuin sitä yhtä varsin tuoksuvaa sorttia, jonka viljelyllä on jo havaittavissa Otaniemessä.

Puutarhassa nähdään!

 :lla
Tuulia Talvio

Etuja Athenen jäsenille

Jäsenetuna
KAUPPALEHTI
MAKSUTTA
31.5.2012 asti.
Tilaa heti!

Talouden ja johtamisen
aikakauslehti joka toinen viikko
KAUPPALEHTI OPTIO
31.5.2012 asti
vain **24€!**

Lue lisää ja tilaa osoitteessa
www.kauppalehti.fi/ilmo/athene

Kukkakauppiaiden suusta

Rakkaat kiltalaiset ja mahdolliset (mahdottomat) muut lukijat,

Kuka teistä ei joskus olisi tuskaillut hiki niskassa täydessä kukkakaupassa, kun tarkoituksena on miellyttää kauniimpaa tai ikävämmässä tapauksessa rumempaa puoliskoa kukkalahjoituksen avittamana? Lienee joukossanne myös joku, jolle tupaantuliaislahjan valitseminen on mennyt täysin mönkään kukkalahjan paljastuttua allergisoivaksi ja vielä pahan hajuiiseksi.

Ei hätää, toverit. Olemme laatineet teidän avuksenne helposti luettavan listan kukista, niiden ominaisuuksista ja sopivuudesta milloin mihinkin tarkoitukseen. Emme valitettavasti voi taata esittämämme teorioiden yleistettävyyttä, mutta kahteen allekirjoittaneeseen faktat pätevät varmasti. Paitsi jos on menkat tai muu vitutus.

Tässä vielä teille tumpeloimmille muutama perusasia, jotka toimivat oletuksena jutun ymmärtämiselle:

Leikkokukka ei enää kasva maassa, se on siis leikattu (siitä nimi) ja sitä säilytetään vedessä. Vettä on oltava maljakossa. Kysy kauppiaalta veden lämpötilasta. Kuuntele tarkasti kukkakaupan tädin hoito-ohjeet, vaikka vastaanottajalle ne ovatkin hyvin luultavasti tutut.

Kukat eivät ole ilmaisia. Älä osta kukkia pelkän hinnan perusteella, sillä tällöin joudut mitä luultavimmin tinkimään liikaa laadusta.

Valmiskimput ovat usein kalliita ja rumia, paitsi Runebergin kukassa ja muutamassa muussa keskustan ylihinnoitellussa luksuskukkaputiikissa.

Jos mainitsemamme kukat eivät ole tuttuja nimeltä, luotamme googlaustaitoihisi.

Kuka saa ja kenelle annetaan?

Älä anna salaiselle ihastukselle kukkia. Säästä ne aikaan, jolloin tiedät jo olevasi jatkossa (ainakin jonkin aikaa).

Anna leikkokukka ruukkukukan sijaan, jos harkitset vakavasti vispilänkauppaa kukkien vastaanottajan kanssa. Ruukkukasvi viittaa perhesiteisiin.

Jos mietit antaako vai ei, anna. Tarkoituksenasi on kuitenkin vastaanottajan ilahduttaminen, joka jäisi luultavasti muussa tapauksessa tekemättä.

Pidä huoli siitä, ettei kukista tule anteeksipyyntöä väline. Siispä on turvallisempaa lahjoittaa kukkia tämän tästä päivän piristykseksi, sillä muuten naisesi alkaa epäillä joka kerta, kun hän saa sinulta kukkia. Älä pilaa kenenkään naisen iloa kukkien saamisesta, se ei ole oikein.

Jos koet viinipullon helpommaksi valinnaksi, osta Bernard Massardin keltaetikettistä skumppaa.

Amaryllis

Joulukukka amaryllis sopii ruukussa mummulle, kummille tai tilauksesta muuhun tarkoitukseen. Leikkona yhdistä trendikkäästi eukalyptuksen oksan kanssa, tai paremman puutteessa voit pyytää karhunheinää kylkiäiseksi. Suosi joulun aikaan, vanhoilliset pitävät outona lahjana kesäisin.

Auringonkukka

Iloinen lahja ystävälle, tai tytölle, ketä tahdot ilahduttaa, muttet vielä uskalla ostaa pioneja.

Eustoma

Tämä kehityshäiriöltä kuulostava kukka on oikeasti ihana. Yksin annettuna se on vähän kaljun näköinen, joten osta niitä niin monta, kuin lompakko sallii.

Gerbera

Älä osta ikinä, kenellekään. Gerberat ovat vähän kuin ne jokaisesta kylpyhuoneesta löytyvät muovikorit ja -ämpärit, joita 90-luvun perheenäidit ostivat Etolasta niiden käytännöllisyyden takia. Niitäkin tarvitaan. Jos olet saanut vihjeen kukan sopivuudesta, harkitse tytön vaihtamista.

Gladiolus

Gasellimaisen elegantti valinta elegantille ja trenditietoiselle naiselle, jolla on pitkä maljakko tai

eilen tyhjennetty viinipullo.

Hajuherne

Huumaavan ihanan tuoksuinen kesäkukka ilahduttaa ketä tahansa. En tiedä ketään, jota harmittaisi saada kimppu hajuherneitä.

Hortensia

Kerrassaan upea lahja vahvalle ja trenditietoiselle naiselle. Yksi hortensia leikkona sulattaa kenen tahansa Dominan sydämen.

Hyasintti

Joulunajan suosikki toimii, jos vastaanottajan kotona on yli 15 neliötä tilaa. Hyasintti dunkkaa, mutta tuoksu on miellyttävä. Oivallinen lahja kaverille. Älä anna deitille, sillä hän luulee sinua homoksi. Jos olet homo, voidaan mennä sen jälkeen shoppailemaan.

Iiris

Iirikset ovat söpömpi versio gladioluksesta. Iirikset, kuten hajuherneetkin, ovat helposti annettavia kukkia, jotka ilahduttavat vastaanottajaa varmasti. Jos haluat erottua joukosta, lahjoita ensimmäisiksi kukiksi työllesi iiriksiä, eustomia tai hajuherneitä.

Kielo

Aiai. Tämä kevään hiveleväntuoksuinen helmi on äärimmäisen söpö lahja jo sen takia, että kaupunkilaistyttö voi kuvitella sinun poimineen kukat lähimetsästäsi. Jos olet pihi, voit käydä niemen nokassa repimässä pellot puhtaiksi. Jos lompakossa ei vielä ole lovea, voit tukea laittomia maahanmuuttajia Stockan kulmilla. Eettinen ja esteettinen lahja. Partiolaistytöltä lohkeaisi.

Krysanteemi

Ruukussa krysanteemi toimii, jos vastaanottajalla on oma piha tai parveke. Leikkokukkana krysanteemi on kimpun osana hyväksyttävä, yksin hieman kolkko. Tämän kukan tuoksua ei pulloeta.

Lilja

Valkoinen tai vaaleanpunainen tuoksulilja on erinomainen valinta tupaantuliaisiin, jos olet varma siitä, että tilaa on jälleen enemmän kuin 15 m². Lilja sopii lahjana sekä ystävälle että tyttöystävälle, mutta anoppi saattaa pitää sitä hautajaiskukkana.

Neilikka

Tämä kukka jakaa mielipiteet. Neilikan saaminen yksinään ei ilahduta ketään, mutta kimpussa se saattaa piristää päivää. Neilikoista voi saada kotirouvavibat (tai sitten ei). Älä osta siis neilikoita tytölle, kenet voisit nähdä omana pomonasi.

Orkidea

Ruukkukukkana orkidea on erinomaisen kaunis lahja sekä tupaantuliaisiin että yllätyslahjaksi yhteenmuuttoa odottavalle tyttöystävälle. Leikkona yhdistä yksinkertaisiin vihreisiin, mutta preferoi ruukkukukkaa. Orkidea sopii äidille, anopille, siskolle, tyttöystävälle, parhaalle ystävällesi, tai kelle tahansa elämäsi tärkeälle naiselle.

Pioni

Pioni = Sex.

Ruusu

Osta yksi iso, pitkä ja hyväkuntoinen ruusu, mieluiten valkoinen tai shamppanjan värinen, ei tylsää punaista. Ei myöskään liian jännittävää sinistä tai glitterillä kuorrutettua vaihtoehtoa. Muista huolehtia kaupassa erikseen, ettet saa kultaista nauhaa ruusun ympärille. Älä tarjoile hampaiden välistä, se on kiusallista.

Vaihtoehtoisesti voit ostaa suuren kimpun ruusuja, joiden ei ole pakko ylettyä sinua napaan saakka. Jos olet rohkea, anna ihmeessä kimppu, mutta älä ikinä ujostu matkan varrella ja nyhdä kimpustasi yhtä tynkää ruusua. Muuten herää kysymys siitä, kenelle unelmien poikamies on jakanut muut ruusut kimpusta. Lisäksi kimpuruusut ovat huomattavasti vähemmän laadukkaita. Äläkä ikinä anna keltaisia ja punaisia ruusuja sekaisin.

Tulppaani

Tulppaani on kaverille sopiva tupaantuliaislahja. Tyttöystävällekin voi lahjoittaa nipun tulppaneja, mutta vasta sitten kun termi tyttöystävä on ollut jo hyvän aikaa käytössä. Värin valinta voi olla haasteellista, mutta tulppaanit ovat siitä kivoja, että voit ostaa vaikka kaksi nippua ja pyytää niitä sekoitettavaksi keskenään. Jos löydät jostain ranskalaisia tulppaneja, et voi mennä vikaan.

!!!
**Marianna Mattila
ja Saara Tuomela**

Kuka ihmeen Vesa Kantola?

Yhä suuremmalle osalle infolaisista tutuksi tullut lehtori Vesa Kantola on herättänyt kaikenlaisia tunteita pitkin vuosikursseja. Kukka istui Vesan kanssa alas hänen huoneessaan vain parinkymmenen metrin päässä Olkkarista.

TaiKin lahja mediatekniikalle

Vesa on kulkenut pitkän tien nykyiselle Mediatekniikan laitokselle. Taiteellisen koulutuksen saanut Kantola ei ole täysin vieras tekniikalle: hän opiskeli hetken ajan konetekniikkaa Oulussa, muttei tuntenut alaa omakseen. Teatteriharrastus oli Vesalle läheinen koko opiskeluajan ja hän vaihtoi opinnoissaan tekniikan ensin filosofiaan, josta harrastuksensa vuoksi haki teatteriohjaamiseen. Kun hän sai kuulla Suomessa järjestettävän elokuvaohjaamista, päätyi Vesa Taideteolliseen korkeakouluun. Elokuvaohjaajaksi valmistumisen aikaan Vesalla oli jo firma pystyssä ja iso dokumenttiprojekti juoksemassa, mutta 90-luvun lama-aikaan oli hankittava jostain päivätyö.

Alun perin Vesa tuli silloiselle TKK:lle tuottajaksi kolmeksi vuodeksi tuottamaan koulun tarvitsemää mediasisältöä, mutta päätyi opettamaan siinä sivussa. Vuosi oli 1992 kun TKK:n rehtori Jussi Hyyppä perusti Vesalle viran uudenkarhealle alalle: aihe oli multimedia ja virka oli kuvaviestinnän lehtori. Ensimmäiset multimediaohjelmistokurssit Directorista ja Photoshopista järjestettiin vuonna '94 ja viikonloppukurssit keräsivät liikaakin innokkaita opiskelijoita TKK:lta ja TaiKista.

Vesalla on myös oma osansa Informaatioverkostojen syntymytologiassa. 90-luvun lopussa tietotekniikan koulutusta tuli lisätä, mutta sisäänottoa ei voitu yksinkertaisesti kasvattaa peläten opiskelijamateriaalin huononemista. Vesa, Tassu ja silloinen professori Jukka Kemppinen olivat ensimmäiset, jotka istuivat alas ja visioivat uuden tietotekniikan yleisosaajien koulutusohjelman. Kemppinen kuvasi kellonlyömää sanoin "tänään perustettiin Suomeen uusi eliitti", ja loppu onkin historiaa.

Infon mörkö vai oraakkeli?

Vesa on opettanut vuosia Mediatekniikan, nykyisin Median, pääainetta ilman suuria, killan laajuisia julkisuuspiikkejä. Vesan kurssit ovat hajanainen kokoelma, jonka tavoite on opettaa puhumaan visuaalisista mediasta ja imagoon liittyvistä asioista, jotta opiskelijalla voisi jokin päivä olla valmiudet toimia median tuottajana tai hankkijana. Konseptoinnin ja käsikirjoittamisen kursseilla käydään läpi konseptisuunnittelua, idean kehittämistä ja sen esittämistä alkeellisen business-planin muodossa. Taide itsessään ei ole opetuksessa mukana, mutta visuaalisen median ymmärtämiseen vaaditaan tietty määrä taiteen tradition lukutaitoa ja ymmärrystä jo yleissivistyksenkin vuoksi.

Opetettavien kurssien valikoiman laajentaminen pääaineesta pakollisille peruskursseille on ollut opiskelijoiden lisäksi myös Vesalle järkytys. "Aikaisemmin opiskelijat olivat innostuneita ja mukana omasta aloitteestaan. Nyt joutui kohtaamaan, että jotkut opiskelijat on mukana vaan suorittaakseen."

Vesan opetusta on verrattu moneen otteeseen TaiKiin, mitä Vesa ei pidä aivan virheellisenä. "Taikissa oppilas-opettaja-suhde on paljon intiimimpi ja tärkeämpi. Kun aloitin opiskelun, ELOon (Elokuva- ja lavastustaiteen osasto) otettiin yhteensä kahdeksan opiskelijaa. Siinä korostuu yksilön valinta ja opettajan usko siihen, että kykenee opettamaan heitä." Teekkareita ahdistavat avoimet tehtävänannot kuuluvat myös TaiKissa opettamisen työkalupakkiin: "Tehtävänannoissa täytyy olla liikkumavaraa. Jos sulla on tarkka ohje, sä saat juuri sen mukaisen työn. Ei sillä tavalla voi luoda uutta." Kun sekä opettaja, että oppilas laittavat enemmän vaivaa opiskeluun, dialogisuus mahdollistuu ja oppiminen mahdollistuu eri tavalla kuin luennolla nukkuessa.

Tekniikkaa ja tunteita

Vesalla ei hänen mukaansa ole mitään teekkareita vastaan (jotkin hänen parhaista ystävistään ovat insinöörejä). Toimipa hän peräti aikoinaan Oulun koneinsinöörikillan puheenjohtajana. "Nuoret ovat nuoria", toteaa Vesa ja kertoo pitää omanlaista kovapäisyyttä ja kaikkivoipuuden tunnetta osana kasvamista, joka paranee itsestään. Vesa itse uskoo persoonansa rakentuvan pitkälti iän suomaan vapauteen olemaan miellyttämättä ketään, niin paljon kuin se voikin nuorempia opiskelijoita ällistyttää.

*"Nuoret ovat nuoria",
toteaa Vesa ja kertoo
pitävänsä omanlaista
kovapäisyyttä ja
kaikkivoipuuden
tunnetta osana
kasvamista, joka
paranee itsestään.*

Kysyttäessä tekniikan ja taiteen välisestä suhteesta Vesa avaa synergioita: "Taiteilija ei osaa ohjelmoida, eikä siten osaa tehdä muuta kuin ideakonsepteja. Kun alkaa olla koodinpätkä ja katsotaan toimiiko idea käytännössä, päästään kiinnostavaan kiinni." Tekniikan alan uusilla tuulilla, yrittäjähenkisyydellä

ja käsityöläiskoodauksella on enemmän yhteistä taiteen opetuksen kanssa kuin moni arvaakaan. "Oppimisessa täytyy ymmärtää mitä osaa ja kehittää sitä. Esimerkiksi estetiikassa pitää olla käsitteitä ja sitten konkreettinen asia jossa käsitteet näkyvät. Puutarhaharjoitustyössä tutkittiin miten käsitteet konkretisoituvat opiskelijoille." Aalto ES:läisiltäkin tulisi löytyä kunnioitusta Arabianrannan asukkaille: "Kun opiskelin ohjaajaksi, minun piti perustaa firma ja kasata miljoonan markan rahoitus lopputyön toteuttamista varten ihan vaan valmistuakseni."

Legendan paluu

Vesa ei ole pahastunut saamastaan huomiosta, vaan pitää sitä jopa opistain suotavana. "Tutkinnon uudistuksesta johtuen alkaa olla niin, että kurssellani käy nykyään vain tietotekniikan opiskelijoita. Kun viestinnän kursseja järjestettiin 90-luvulla, porukkaa tuli kaikkialta ja kurssit olivat niin täynnä, että porukkaa jouduttiin jättämään pois." Uudelleenbrändäykselle Vesa ei kuitenkaan koe olevan tarvetta, vaikka konseptoinnin oppeja voitaisiin soveltaa yrittäjävetoisissa opinnoissa. Vaikka tutahenkiset opiskelijat eivät hänen kurssillaan käy, pitää Vesa Aallolle annettua tehtävää yrityselämän virkistäjänä oikeana. Koulussa tulisi syntyä oikeaa toimintaa ja oikeita yrityksiä. Vesa tullaan myös näkemään uudelleen kevään Studio 2:lla ja Estetiikan kurssilla. "Varmasti voidaan nyt tarjota enemmän keppiä ja porkkanaa, ja iteroida tehtävänantojen teemaa." Varsinaisia vastoinikäymisiä ei ole ollut, ja tilaisuuksia saada oikeaa oppia opiskelijoihin on vielä luvassa. "Think different ei sellaisenaan toimi - joskus tulisi ENSIN edes ajatella (eikä kopioida), sitten voi ajatella eri tavalla."

Kirjoittaja on todellisuudessa Vesan kummipoika, mutta on saanut kaiken tiedon Vesan opetuksesta toisen käden tietona. Suck it, JSN.

 llä
Otso Hannula

